

Sebészett helyett vívás

1936. május. Május 2-án, hétfőn töltötte volna be 80. életévét Mendelényi Tamás olimpiai bajnok kardvívó, aki életének 63. évében, 1999. szeptember 6-án hunyt el Várgesztesen. Rendkívül sikeres és eredményekben gazdag pályafutást tudhatott maga mögött: 1950-től a

Ganz Vasas, 1954-től a Budapesti Vasas, 1956-tól a Bp. Honvéd, majd 1957-től a BVSC kardvívójaként versenyzett.

Húszévesen ifjúsági világbajnokságot nyert (Luxemburg, 1956), ezután már a felnőttválogatottban számoltak vele. A párizsi (1957) és a philadelphiai

(1958) vb-n vívott az aranyérmes csapatban, majd a római olimpián (1960) is tagja volt a győztes együttesnek. Az 1959-es budapesti világbajnokságon nemcsak csapatban, hanem egyéniben is ezüstérmet szerzett.

Versenyzői pályafutása közben édesapja hivatását követte, elvégezte

az orvosi egyetemet. Igen reményteljes sebésznek indult, végül mégis a vívást választotta. Az aktív sportolástól az 1964-es tokiói olimpia előtt vonult vissza. Szakedzői oklevelet szerzett a TF-en, korábbi klubja, a Vasas edzője lett, s a válogatott felkészítésében is közreműködött. Irányításával a Vasas kardcsapata három alkalommal nyerte el a BEK-et. Világbajnok és olimpiai érmes kardvívókat nevelt.

A hetvenes évek végén Angliában vállalt edzői munkát, a hivatalos engedély lejáta után nem tért haza, disszidensnek nyilvánították, vagyonelkobzásra ítélték, korábbi kitüntetéseit megvonták. 1993-ban hazatért, s kedvenc szenvedélyének, a vadászatnak hódolt. Halála 10. évfordulóján, 2009-ben rehabilitálták, érdemeiért posztumusz kitüntetést kapott.